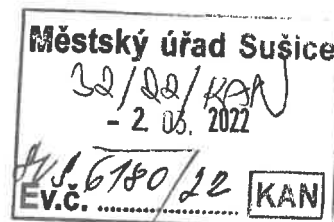

Městský úřad Sušice
Kancelář tajemníka úřadu
nám. Svobody 138/I
342 01 Sušice

Praha, 2.3.2022

Věc: Žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, č.j. MF-6440/2021/48.

Vážení,

na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění se na Vás dovoluji obrátit a požádat o poskytnutí informací o výši veškerých **vyplacených platů** (včetně, avšak nikoli výlučně, osobního ohodnocení a všech příplatků), **odměn** (včetně, avšak nikoli výlučně odměny řádné, mimořádné a odměny za plnění cílových úkolů), **jiných příjmů a benefitů** spojených s výkonem funkce (včetně, avšak nikoli výlučně, naturální požitky – nepeněžitý příjem spočívající v užívání služebního vozidla, mobilního telefonu, poskytnuté ubytování, atd.), to vše v hrubé výši tj. před zdaněním, včetně konkrétního zdůvodnění každé z těchto odměn, jiných příjmů a benefitů, a to pro tyto pracovníky MěÚ Sušice:

-
-
-
-
-

a to za celý kalendářní rok 2021 (vyplacených, resp. poskytnutých v souvislosti s výkonem výše uvedené pozice, resp. funkce za období od 1.1.2021 do 31.12.2021).

Prosím o poskytnutí ve struktuře pozice – sekce – plat – odměny – jiné funkční požitky – konkrétní zdůvodnění mimořádné odměny. Částky všech příjmů uvádějte v hrubé výši tj. před zdaněním.

S pozdravem,

MĚSTSKÝ ÚŘAD SUŠICE, NÁM. SVOBODY 138, SUŠICE 1, 342 01

Tajemník

*Kuslářova adalita KAMÍTKY
16. 5. 2022*

VÁŠ DOPIS ZNAČKY/ZE DNE
2. a 10. 3. 2022

NAŠE ZNAČKA
140/22/KAN

VYŘIZUJE/LINKA
Novák/ 376540103

SUŠICE DNE
16. května 2022

ROZHODNUTÍ

V souladu s ustanovením § 15 a § 20 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), ve spojení s ustanovením § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), vydává Městský úřad Sušice jako povinný subjekt dle ustanovení § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodnutí, kterým se žádost [redacted] ze dne 2. 3. 2022, podle ustanovení § 8a a § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím, a podle čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV ÚS 378/16 ve vztahu [redacted]

ODMÍTÁ.

Odůvodnění:

Dne 2. března 2022 se na úřad obrátil [redacted] s žádostí o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím „poskytnutí informací o výši veškerých vyplacených platů, odměn, jiných příjmů a benefitů spojených s výkonem funkce jmenovitě a funkčně vymezených 5 pracovníků (tajemník, vedoucí odboru dopravy a silničního hospodářství a tři úředníci tohoto odboru) a to za období celého roku 2021“.

Vzhledem ke skutečnosti, že žádost neobsahovala náležitosti dané zákonem o svobodném přístupu k informacím, byl žadatel vyzván k doplnění žádosti dopisem ze dne 9. 3. 2022.

Uplatněním výzvy dochází k přerušení lhůty pro vyřízení žádosti (viz § 14 odst. 5 písm. d)) a patnáctidenní lhůta počíná plynout až od doplnění potřebných údajů.

Dne 10. 3. 2022 žadatel svoji žádost doplnil.

Městský úřad Sušice vydal dne 25. 3. 2022 rozhodnutí, kterým poskytnutí požadované informace odmítl. [redacted] dne 30. 3. 2022 podal proti tomuto rozhodnutí prostřednictvím povinného subjektu odvolání ke Krajskému úřadu Plzeňského kraje, který přezkoumal spisový materiál a dne 2. 5. 2022 vydal rozhodnutí, kterým zastavil řízení o poskytnutí informace v části, v němž se vztahuje [redacted], potvrdil postup povinného subjektu při poskytnutí informace a v části v němž se řízení vztahuje k [redacted], rozhodnutí zrušil a vrátil k novému projednání.

Městský úřad se proto ve vymezeném rozsahu touto věcí znovu zabýval a nedostatky shledané odvolacím orgánem napravil.

Žádost směřuje k poskytnutí osobních a citlivých údajů dle ustanovení § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím pěti osob (úředníků MěÚ Sušice), jmenovitě [REDAKCE]

Vzhledem ke skutečnosti, že posuzovaná žádost o informace se dotýká čtyř výše jmenovaných úředníků a povinný subjekt musí při vyřizování žádosti o poskytnutí informace postupovat v souladu s § 20 odst. 4 zákona o poskytování informací, ve spojení se základními zásadami činnosti správních orgánů, především ve spojení s § 4 odst. 4 správního řádu, též povinný subjekt musí v souladu s platovým rozsudkem Nejvyššího správního soudu „zapojit“ do vyřizování žádosti o informace dotčené osoby, tedy osoby, o jejichž platu či odměně by měla být poskytnuta informace, kontaktoval tajemník úřadu příslušné zaměstnance, seznámil je s žádostí o poskytnutí informace a umožnil jim, aby se ve stanovené lhůtě tří dnů k podané žádosti vyjádřili, tedy aby případně uplatnili všechny argumenty proti zpřístupnění informace, která se týká jejich osobních údajů dle smyslu žádosti. Pokud by dotčená osoba (zaměstnanec, o jehož plat „je zájem“), vyslovila se zpřístupněním takové informace souhlas, bylo by namíste takovou informaci bez dalšího poskytnout, a nebylo by v tom případě nutné provádět „platový test“.

Žádná ze zúčastněných osob nevyjádřila souhlas s tímto postupem, naopak všichni dotčení vyjádřili jednoznačný nesouhlas a také obavu, že žádost o poskytnutí těchto osobních informací může být motivována pouze osobním zájmem žadatele, a to v souvislosti s předchozími správními rozhodnutími týkající se osoby žadatele, jenž je jednotlivým úředníkům známá jako účastník v dříve vedených řízeních.

Vzhledem k výše uvedenému nesouhlasu dotčených osob s poskytnutím informace, povinný subjekt přistoupil k dalšímu posouzení. Pouze na okraj a v kontextu vyjádření dotčených osob, kde jednou z nich je i tajemník městského úřadu, jenž v této věci jedná za povinný subjekt, uvádím zastávaný názor, že dle ustanovení § 20 odst. 4 zákona o poskytování informací, se vyjma zde uvedených ustanovení správního řádu, jiná ustanovení v řízení o poskytnutí informace nepoužijí, což znamená, že nelze aplikovat příslušná ustanovení správního řádu o vyloučení z projednávání a rozhodování věci, takzvanou „podjatost“.

K problematice sdělování informací o příjmu zaměstnanců veřejné správy existuje bohatá judikatura správních soudů, která v minulosti nebyla vždy zcela jednotná, což v průběhu času způsobovalo odlišný přístup k poskytování informací týkajících se příjmů zaměstnanců veřejné správy.

Není pochyb o tom, že otázka poskytování informací o platech či dalších příjmech zaměstnanců veřejné správy se průběhem času judikaturně významně posunula v důsledku vydání nálezů Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16 a ze dne 3. 4. 2018, sp. zn. IV. ÚS 1200/16. Zatímco do doby jejich vydání převládal názor (zjednodušeně řečeno), že platy úředníků ve veřejné správě na určitých postech je třeba poskytnout, protože veřejný zájem na řádném a transparentním hospodaření s veřejnými finančními prostředky převyšuje práva těchto osob na ochranu osobního soukromí. Citované nálezy Ústavního soudu však posouvají potřebu zjištění, nakolik veřejný zájem převyšuje zájmy soukromé, směrem k dalším skutečnostem, které až do tohoto nálezu posuzovány nebyly.

Listina základních práv a svobod upravuje jako součást práva jednotlivce na soukromí (čl. 7) v čl. 10 odst. 3 právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. Současně však tento ústavní zákon v článku 17 garantuje ve skupině politických práv a svobod právo na informace a svobodu projevu. Mezi těmito právy a svobodami tak často a logicky vzniká konflikt, který je vlastní každé demokratické společnosti. Nelze proto mechanicky aplikovat zákonnou úpravu, ale v každém jednotlivém případě je nutno vážít význam a intenzitu dvou ve střetu se nacházejících ústavně zaručených práv.

Je tak na povinném subjektu, aby v každém konkrétním případě hledal tenkou hranici mezi výše uvedenými právy a v tomto hledání je pro každého závazný nález Ústavního soudu ČR, který stanovil podmínky, za kterých je možné žádosti o informace tohoto druhu vyhovět. Proto dle tohoto nálezu dále postupuje povinný subjekt, při posuzování této žádosti.

Ústavní soud v bodu 116 nálezu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, potvrdil tu část odůvodnění rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, publikovaného pod č. 3155/2015 ve Sbirce NSS, ve kterém se uvádí, že platy státních zaměstnanců (je aplikováno i na zaměstnance města) jsou veřejnými prostředky ve smyslu § 8b zákona o přístupu k informacím. Jak se ovšem uvádí v bodě 125 téhož nálezu, při poskytování informací o platech státních zaměstnanců je navíc třeba přihlížet k zásahu do práva na soukromí dotčených státních zaměstnanců, a to tak, že povinný subjekt žádost odmítne, nejsou-li splněny následující čtyři podmínky:

- a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu,
- b) informace samotná se týká veřejného zájmu,
- c) žadatel o informaci plní úkoly či posílá dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“,
- d) informace existuje a je dostupná.

Na rozdíl od Nejvyššího správního soudu tedy Ústavní soud přistoupil k problému poskytování informací o platech a odměnách odlišně. Zatímco Nejvyšší správní soud - zjednodušeně řečeno - dovedl přednost práva na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny před ochranou osobnosti (soukromí, osobních údajů) podle čl. 10 Listiny, Ústavní soud vyšel z názoru, podle něhož je možné ochranu osobnosti „prolomit“ ve prospěch práva na informace, jen jsou-li splněny podmínky vyjádřené v platovém nálezu.

Informace o výši platu či odměny konkrétní fyzické osoby (zaměstnanec, pracovník) povinného subjektu má povahu osobního údaje ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (známé jako „GDPR“). Podle tohoto nařízení se rozumí „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby. V podstatě je tedy osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. O požadavek na zpřístupnění osobního údaje tak půjde nejen v případech žádostí formulovaných ve vztahu ke konkrétní fyzické osobě určené jménem a příjmením (v podmínkách daného povinného subjektu), ale i určené funkcí (např. žádost o informace o výši platu vedoucího stavebního odboru obecního úřadu X).

Svou povahou se v nálezu Ústavního soudu vlastně jedná o konkretizaci obecného testu proporcionality. V praktické rovině to znamená, že pokud povinný subjekt obdrží podle informačního zákona žádost o zpřístupnění informace o platu či odměně pracovníka povinného subjektu, bude oprávněn takovou informaci vydat, jen budou-li všechny tyto podmínky splněny. Pokud nikoli, pak bude žádost povinen odmítnout rozhodnutím podle § 15 odst. 1, ve spojení s § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím.

Platový nález předpokládá, že povinné subjekty před zpřístupněním informace budou hodnotit jak osobu žadatele (třetí bod platového testu), tak účel požadovaných informací, jejich využitelnost a nezbytnost z hlediska veřejného zájmu a související veřejné diskuse (první a druhý bod platového testu).

Ústavní soud se zjevně snažil eliminovat případy zjevného zneužití práva na informace a chránit právo na ochranu osobnosti. Každá žádost, kterou se žadatel domáhá poskytnutí údajů o konkrétní

osobě, se musí posoudit, zda splňuje test proporcionality, tzv. platový test, jehož podmínky jsou vymezeny ve výše uvedeném v bodě 125 nálezů.

Při tomto hodnocení je vhodné postupovat v platovém testu od konce (způsobem od jednoduššího ke složitějšímu).

Proto první podmínkou pro zpřístupnění informace o platu či odměně, již se musí povinný subjekt zabývat, je samotná existence požadované informace. Tento požadavek je ve většině případů splněn, neboť údaj o výši platu či odměny je součástí osobního spisu zaměstnance, je obsažen v platovém či mzdovém výměru, v rozhodnutí příslušného orgánu, který zaměstnance do funkce ustanovil (jmenoval), apod., tak tomu je i v tomto případě, proto povinný subjekt konstatuje, že v tomto konkrétním případě je podmínka platového testu nepochybně splněna.

Druhým požadavkem platového nálezů je postavení žadatele jako osoby, která plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačů psa“. Posouzení této podmínky je v praxi složitější a platový nález se této podmínce věnuje v bodech 89. až 92.

Při aplikaci těchto závěrů při posuzování povahy žadatele lze osobu žadatele rozdělit do dvou skupin. Do první skupiny náležejí žadatelé novináři a nevládní organizace zabývající se „veřejnou kontrolou veřejné správy“, tedy ti, u nichž lze splnění této podmínky platového testu do jisté míry presumovat. Do druhé skupiny pak budou náležet ostatní žadatelé, u nichž je nutné v konkrétním případě splnění podmínek podrobněji posuzovat a hodnotit.

Z této konkrétní žádosti je zřejmé, že žadatel pan ██████████ nepatří do první skupiny, dále je nutné přihlídnout ke skutečnosti, že žadatel ve své žádosti ani neuvádí žádné skutečnosti, které by mohly jeho osobu spojovat s plněním úkolů či poslání dozoru veřejnosti, naopak v kontextu vyjádření zúčastněných osob, žádá o informace ke konkrétním úředním osobám, jenž se v minulosti nějakým způsobem podílely na rozhodování ve správních řízeních, v nich byl (aktuálně je) účastníkem, jsou tudíž náznaky, že tak žadatel činí ze soukromých pohnutek nesouvisejících s otázkami veřejného zájmu. Tato podmínka tedy není splněna.

Podle třetí podmínky platového testu se musí daná informace týkat veřejného zájmu. To znamená v konkrétním případě identifikovat, jaký veřejný zájem žadatel získáním informace sleduje. Jedná se přitom o podmínku úzce spojenou s podmínkou navazující, tedy aby informace mohla přispět k diskusi ve věci veřejného zájmu.

Přestože povinný subjekt vychází ze skutečnosti, že platové poměry ve veřejné správě či u konkrétního orgánu (konkrétního povinného subjektu) mohou být ve většině případů záležitostí veřejného zájmu, neboť se jedná přinejmenším o konkrétní informaci vztahující se k hospodaření s veřejnými prostředky, k zásadě rovného přístupu k zaměstnancům, hodnocení nakládání s veřejnými prostředky, tedy zda jsou vynakládány v souladu se zákony, hospodárně, účelně, zda nedochází k nedůvodné diskriminaci apod., což je samo o sobě záležitostí veřejného zájmu, a informace o platech a odměnách je tak informací, která se může týkat takového veřejného zájmu.

Povinný subjekt ve své úvaze dále poukazuje, že právo na informace ve veřejném zájmu není absolutní; nadto informace o platových poměrech zaměstnanců jsou osobními údaji spadajícími pod ochranu čl. 10 Listiny a čl. 8 Evropské úmluvy o lidských právech a základních svobodách, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679. Platový nález Ústavního soudu přitom předpokládá ze strany povinného subjektu hodnocení osoby žadatele i účelu, pro který o předmětnou informaci žádá, resp. nově nastupuje povinnost povinného subjektu zjišťovat, v čem konkrétně spočívá veřejný zájem. V tomto hodnocení povinný subjekt dospěl k závěru, že žadatel v tomto testu neobstál, neboť neuvedl konkrétní skutečnosti svědčící o tom, že by se mělo jednat o informace, které se týkají veřejného zájmu, resp. že účelem jejich vyžádání je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu. Povinný subjekt konstatuje, že v žádosti nejsou v tomto směru uváděny žádné informace, ani v ní není blíže naznačený veřejný zájem, pouze je uvedeno, že „žadatel nemá povinnost žádost zdůvodňovat, právo na informace je dáno ze zákona“. Povinný subjekt ovšem není povinen si takové rozhodné skutečnosti za žadatele

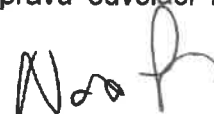
domýšlet. Povinný subjekt proto při poměřování veřejného zájmu na poskytnutí této konkrétní informace se zásahem do soukromého života dotčených zaměstnanců, dospěl k závěru, že žadatel nedoložil, že by v případě jeho žádosti byl veřejný zájem na poskytnutí informací vyšší než právo dotčených osob na ochranu jejich soukromí, naopak po provedeném testu vyhodnotil, že je třeba soukromí těchto osob chránit. Žádost o poskytnutí informací nesplňuje třetí podmínku platového testu.

Poslední v hodnocení povinným subjektem, a to podmínka uvedená pod písmenem a), úzce souvisí s podmínkou předcházející a obecně říká, že je možné žadateli poskytnout informace, které by mohly přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu, to znamená, že by informace o platu konkrétní osoby, v tomto případě čtyř vyjmenovaných úředníků městského úřadu, byla nezbytnou podmínkou vedení veřejné diskuse v záležitosti veřejného zájmu. Jinak řečeno, bez této osobní informace by nebylo možné diskusi účelně vést. Obecně lze v této souvislosti uvést, že pro účely veřejné diskuse není nutné poskytovat konkretizované osobní údaje, neboť veřejnou diskusi lze vést i bez konkrétních údajů, a také, že pro naplnění potřebnosti dané informace pro diskusi ve veřejném zájmu, musí existovat nějaké podložené konkrétní tvrzení či podezření, že je něco špatně. Pro poskytnutí informací tohoto druhu nestačí pouhé „chtění“. Povinný subjekt neshledal, že účelem vyžádání informace je přispění k jakékoliv veřejné diskusi. Tato ambice není ani deklarována žadatelem, proto ani tato poslední podmínka není splněna.

Povinný subjekt proto shrnuje výše uvedené konstatováním, že žadatel se svojí žádostí neprošel stanoveným platovým testem ve třech bodech, a tudíž nelze upřednostnit právo na poskytnutí informací před právem na ochranu osobnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se lze podle § 16 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolat ke Krajskému úřadu Plzeňského kraje, Škroupova 18, 306 13 Plzeň, který o odvolání rozhoduje, a to podáním učiněným u správního orgánu, který rozhodnutí vydal, tím je míněn Městský úřad Sušice, nám. Svobody 138, 342 01 Sušice. Odvolací lhůta dle § 83 odst. 1 správního řádu činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Vzhledem ke skutečnosti, že zákon o svobodném přístupu k informacím neobsahuje odchylnou úpravu odvolací lhůty, uplatní se pro odvolání proto lhůta 15denní.

Petr Novák
tajemník MěÚ Sušice

MĚSTSKÝ ÚŘAD
342 01 Sušice
okres Klatovy